

Resolució 1219/2024, de 3 d'octubre**Número d'expedient de la Reclamació:** 876/2024**Administració reclamada:** Departament d'Interior. Direcció General d'Agents Rurals**Informació reclamada:** Diversa informació sobre accidents de caça.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: La informació sol·licitada està relacionada amb les competències desenvolupades pels agents rurals i, per tant, si existia prèviament al moment en què es va formular la sol·licitud d'accés, ha de ser considerada informació pública. La DGAR argumenta que no es tracta d'informació ambiental en tant que pot ser constitutiva de delictes previstos al Codi Penal. Pel que fa al període temporal el CAR diu que només disposa informació a partir de 2015 i no disposa d'eines per obtenir informació anterior. Contràriament, la GAIP considera que atenent les funcions del CAR (Llei 17/2003) la informació recavada en el marc del seu desenvolupament és informació ambiental, i com a tal, els hi és d'aplicació en primer terme la LAIMA i supletòriament, l'LTAIPBG. La dificultat afegida en el cas concret, és arribar a confirmar que el CAR disposi o no de la informació sol·licitada. No disposar d'eines per explotar la informació, no vol dir necessàriament no disposar de la informació. Dit això, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació pública indicada relativa als accidents de caça. Pel cas que no disposi d'aquesta informació o de les dades sol·licitades, amb independència del suport en que pugui constar, **clarament** ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació. Pel que fa als atestats, si el CME ha actuat com a policia judicial ho fa per a una autoritat judicial amb la finalitat d'impulsar actuacions penals que, en tot cas i, per tant, queda subjecte al règim d'accés de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LEC). Ara bé, si de l'actuació policial s'ha derivat només un atestat en la via administrativa aquest sí que està subjecte a l'LTAIPBG.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Entitats. Associacions. Informació ambiental. Activitats cinegètiques. Dades. Atestats. Caça. Accidents. Incongruència. Reclamació contra estimació parcial. Dades anonimitzades. Tasca complexa d'elaboració i reelaboració. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà**Antecedents**

1. El 18 de juny de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 876/2024 presentada per una persona en qualitat de representant de la LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL (DEPANA) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta de l'Administració i que se li ha lliurat parcialment la informació.

2. El 22 d'abril de 2024 l'entitat reclamant va presentar mitjançant petició genèrica una sol·licitud d'accés a informació ambiental en relació amb la vigilància, la inspecció i la col·laboració en la gestió de la caça. Concretament demanava:

“- El nombre d'accidents amb arma de foc, en l'exercici de la caça, que han assistit els Agents rurals en els últims 30 anys, tot senyalant el municipi en el que han ocorregut i la data, així com els atestats derivats d'aquests accidents. Així mateix, es prega que es diferenciï entre; a) els accidents que han resultat en ferides lleus; b) els accidents que han resultat en ferides sense determinar; i c) els accidents que han resultat en la mort de les víctimes.

- En quants dels accidents amb arma de foc, en l'exercici de la caça, assistits pels Agents rurals en els últims 30 anys, i indicant quins, s'ha comprovat alguna mancança a nivell de documentació preceptiva per a l'exercici de la caça, i en quins casos s'ha detectat un incompliment de la normativa que regula la caça, o bé un incompliment de les distàncies de seguretat a l'hora d'utilitzar les armes de foc”.

Demana la informació a l'empara del dret de DEPANA d'accés a la informació ambiental regulat al Títol II de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació ambiental, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA), i a l'article 4 del Conveni sobre l'accés a la informació, la participació pública en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèries ambientals de 25 de juny de 1998 (Conveni d'Aarhus); i supletòriament a l'LTAIPBG.

3. El 23 de maig la Direcció General d'Agents Rurals (DGAR) respon a la sol·licitud d'informació pública en els termes següents:

“Consultades les bases de dades del Cos d'Agents Rurals, la informació que disposem i que està recollida en aquestes és des de l'any 2015.

En aquest sentit, al Cos d'Agents Rurals es tenen referència de 37 accidents de caça que es detallen a continuació [es relacionen els accidents amb les següents dades: data/municipi/comarca] .

A dia d'avui a la nostra base de dades d'incidències no podem classificar, de forma determinant, aquests accidents amb: a) els accidents que han resultat en ferides lleus; b) els accidents que han resultat en ferides sense determinar; c) els accidents que han resultat en la mort de les víctimes.

En referència a la comprovació de mancances a nivell de documentació preceptiva per a l'exercici de la caça d'aquests 37 accidents, a dia d'avui no disposem d'aquesta informació

emmagatzemada de forma sistemàtica i resulta difícil poder donar resposta a aquesta petició.

Podeu obtenir més informació i més detallada contactant amb el Cos de Mossos d'Esquadra que, d'acord amb les seves competències, són els que instrueixen els atestats per aquest tipus d'incidents”.

4. En relació a aquesta resposta la persona reclamant diu:
  - Que es va demanar informació dels últims 30 anys (a partir del 1994) i només els hi faciliten des del 2015.
  - Que els hi consta que hi ha dades dels últims 24 anys, com a mínim.
  - Respecte a no poder classificar les incidències en funció si hi ha de si dels accidents han resultat en ferides lleus; sense determinar o en la mort de les víctimes, afirmen que els agents rurals tenen competència per aixecar els atestats en els quals s'hi ha d'indicar el tipus d'accident.
  - Quan als accidents amb arma de foc manifesten que ha de constar a l'atestat. Com a resposta diuen que no disposen de la informació emmagatzemada.
5. El 26 de juny de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 17 de juliol la GAIP rep informe de la DGAR que diu:
  - 7.1. Que la sol·licitud “fou resposta en data 23 de maig facilitant les dades de les quals es disposava per al període 2015-2024, indicant que es tenen referència de 37 accidents de caça, dels quals es facilita la data, municipi i comarca.

Tanmateix, s'indica que en la resposta que aquestes incidències no es poden classificar segons el tipus lesiu de cadascun dels accidents, atès que la instrucció d'aquests atestats per aquests tipus d'incidència són competència del Cos de Mossos d'Esquadra”.
  - 7.2. Que la sol·licitud s'efectua de conformitat amb la LAIMA i supletòriament l'LTAIPBG.

7.3. Referència l'article 2.3.f), 3.1.a) de LAIMA relatiu a la definició d'informació ambiental i les persones tenen el dret a accedir a la informació ambiental; i l'article 10.1.c) pel que fa a les sol·licituds d'informació ambiental. l'article 13.1 LAIMA relatiu a les excepcions a l'obligació de facilitar la informació ambiental i que aquestes excepcions s'han d'interpretar de manera restrictiva (punt 4) i, pel que fa a la norma supletòria, es fa esment dels articles 20 i 22 LTAIPBG.

7.4. Considera que la informació reclamada no es pot facilitar per:

“L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) estableix que la Generalitat exerceix a través del Cos d'Agents Rurals les competències en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi natural, ostentant els membres d'aquest cos la condició d'agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions. D'acord amb aquest mateix article, els membres del Cos d'Agents Rurals exerceixen funcions de policia administrativa especial i de policia judicial en els termes que estableix la llei.

- L'article 164.1 de l'EAC, disposa que la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia, entre d'altres, en els àmbits de la seguretat ciutadana i l'ordre públic.

Cal tenir en compte que segons l'article 2 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat (LOFCS), les Forces i Cossos de Seguretat inclouen: "(...) b) Els Cossos de Policia dependents de les Comunitats Autònomes. (...)."

En aquest sentit, la diferenciació entre el Cos d'Agents Rurals i les Forces i Cossos de Seguretat, com cossos policials encarregats de vetllar per la seguretat pública, queda palesa en l'article 4.2 de la Llei del Cos d'Agents Rurals, segons el qual: "El Cos d'Agents Rurals ha de col·laborar amb els cossos i les forces de seguretat que tinguin encomanades les funcions de policia ordinària i integral en el territori on tinguin competències, d'acord amb el que estableix la legislació vigent."

En el mateix sentit, l'apartat 4 de l'article 53 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests disposa: "En l'exercici de les funcions a què es refereix aquest apartat, els agents forestals han de prestar en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat."

Per tant, la informació sol·licitada respecte als atestats sobre accidents amb arma de foc amb resultats lesius o de mort, poden ser constitutius de delictes previstos al Codi Penal com d'homicidi (Títol I) o lesions (Títol III), i en conseqüència allunyats dels delictes contra el medi ambient (Títol XVI) o d'incendis (Títol XVII).

En conseqüència, la informació sol·licitada es relaciona amb les funcions dels cossos i forces de seguretat que tenen atribuïda la competència de seguretat ciutadà i ordre públic.

Per la mateixa raó, pel que fa a la mancança de documentació o incompliments en matèria de caça en accidents en arma de foc, aquests es troben en les diligències dutes a terme pels cossos i forces de seguretat competents.

Finalment, tal com preveu l'art. 301 de la Llei d'Enjudiciament Criminal els atestats formen part d'un procediment judicial i estan sotmesos a les mateixes exigències de secret que les diligències judicials.

Com a conclusió, la informació sol·licitada no pot obtenir-se de la Direcció General d'Agents Rurals, sinó de les forces i cossos de seguretat competents, com el Cos de Mossos d'Esquadra, per instruir els atestats en casos d'accidents amb arma de foc lesius o letals, o en últim terme, dels mateixos òrgans judicials".

7.5. Pel que fa al període temporal sol·licitat de 30 anys, "el Cos d'Agents Rurals només disposa d'informació a partir de 2015 i no disposa d'eines per obtenir informació anterior a 2015. L'única informació disponible és la que es va facilitar amb l'anterior resposta".

I proposa: "Desestimar la reclamació formulada pel senyor XXXX per la que demana tenir accés al nombre d'accidents de caça amb resultat lesiu o mort amb indicació del municipi i data en què haurien tingut lloc així com els atestats derivats d'aquests accidents".

8. El 2 d'agost la GAIP sol·licita informació complementària al Departament d'Interior a l'empara dels articles 33.4 i 34.1 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol. Concretament es demana:
  - De la informació sol·licitada, indicar concretament quina és la informació de la que el Cos d'Agents Rurals disposa independentment de les eines necessàries per obtenir-la o l'emmagatzematge sistèmic d'aquesta.
  - Si el Cos d'Agents Rurals no disposa de la informació perquè ha estat eliminada en aplicació d'una TAAD caldrà justificar-la mitjançant el registre d'eliminació.
9. El 23 d'agost la DGAR emet informe complementari a la GAIP que diu:
  - Respecte a la primera qüestió diuen:

"La informació que disposem s'estructura en forma d'avisos, els quals rebem principalment a través de comunicacions per ràdio i trucades telefòniques. Aquests avisos poden ser d'importància variable, depenent de la transcendència dels fets notificats. La recopilació detallada i l'anàlisi completa de la informació relacionada amb els incidents és una

responsabilitat que recau exclusivament en el Cos de Mossos d'Esquadra, qui tenen la competència en aquesta matèria.

Els avisos que ens arriben queden registrats i emmagatzemats en el nostre sistema informàtic de gestió d'incidències, conegut com GEAI (Gestor d'Efectius, Actuacions i Incidències). Aquest sistema va entrar en funcionament de forma consistent a partir de l'any 2015, de manera que les dades de les quals disposem abasten el període comprès entre aquesta data i l'actualitat.

Quan un dels avisos rebuts per accidents d'armes de foc deriva en una actuació policial concreta, els agents rurals actuants tenen la responsabilitat de transmetre la informació recopilada directament al Cos de Mossos d'Esquadra.

Per tant, l'obtenció de qualsevol informació anterior a 2015 no es pot realitzar amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles i resulta en una càrrega de treball inassumible i desproporcionada, d'acord amb l'article 66.1.a) i b) del Decret 8/2021, de 9 de febrer“.

-Respecte a la segona qüestió:

“En l'actualitat, el Cos d'Agents Rurals no disposa de les Taules d'Accés i Avaluació Documental (TAAD) necessàries per gestionar i avaluar la conservació o eliminació de la documentació de manera sistemàtica. Aquesta manca d'eines implica que no ens és possible justificar l'absència de la informació sol·licitada a través del registre d'eliminació corresponent, atès que aquesta eina de control no ha estat implementada en el nostre sistema.

Prèviament i fins l'any 2021, la Direcció General d'Agents Rurals va estar adscrita al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, i per tant depenia d'aquest departament també pel que fa a la conservació o eliminació de documentació.

Tot i aquesta situació, ens comprometem a continuar treballant per millorar els nostres processos interns de gestió documental i arxiu, assegurant que els processos d'eliminació i conservació de documents es duguin a terme amb total transparència i rigor”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a

sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. *Sobre el dret parcial d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada i límits*

La informació sol·licitada - informació diversa relacionada amb accidents amb arma de foc en els darrers 30 anys -, està relacionada amb les competències desenvolupades pels agents rurals i, per tant, si existia prèviament al moment en què es va formular la sol·licitud d'accés, ha de ser considerada informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIGB, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que el dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en què aquesta informació hagi estat elaborada o en què es conservi (article 19.1 LTAIPBG). L'article 53.1 DTAIP concreta "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Recordar que l'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Cal tenir en compte igualment que l'exercici d'aquest dret no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 in fine de l'LTAIPBG). La persona reclamant, que actua en nom d'una entitat que actua per a la defensa, l'estudi i la conservació del patrimoni natural, manifesta el seu dret d'accés a la informació sol·licitada a l'empara del Títol II de la Llei 27/2006, l'article 4 del Conveni d'Aarhus i, supletòriament, l'LTAIPBG.

La DGAR argumenta (antecedent 7.4) per una banda, que la informació sol·licitada respecte als atestats sobre accidents amb arma de foc pot ser constitutiva de delictes previstos al Codi Penal (homicidi o lesions) i, en conseqüència, allunyats dels delictes contra el medi ambient o

d'incendis. Afegeix al seu argument que els atestats formen part d'un procediment judicial i estan sotmesos a les mateixes exigències de secret que les diligències judicials (article 301 de la LEC). Pel que fa a la mancança de documentació o incompliments en matèria de caça, aquests es troben en les diligències dutes a terme també pels cossos i forces de seguretat competents.

Recorda també la DGAR que els membres del Cos d'Agents Rurals (CAR) exerceixen funcions de policia administrativa especial i de policia judicial i presten en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat. I és per això, que la informació sol·licitada ha d'obtenir-se de les forces i cossos de seguretat competents, com el Cos de Mossos d'Esquadra, o en últim terme, dels mateixos òrgans judicials.

Pel que fa al període temporal (darrers 30 anys) diu que el CAR només disposa informació a partir de 2015 i no disposa d'eines per obtenir informació anterior (antecedent 7.5).

Aquesta Comissió va sol·licitar informació complementària al Departament d'Interior (antecedent 8) amb l'objectiu de determinar aspectes que no quedaven suficientment clars i fins i tot, contradictoris: malgrat la competència dels cossos i forces de seguretat, la DGAR va lliurar la informació a la persona reclamant (dades dels accidents des de 2015 en un total de 37 indicant data, municipi i comarca) que evidencia que es té informació; i el fet de no disposar d'eines per obtenir informació anterior a 2015, no disposar "d'aquesta informació emmagatzemada de forma sistemàtica" i que no es pugui "classificar de forma determinant" la tipologia d'accidents en les bases de dades, no suposa necessàriament no tenir la informació.

En l'informe complementari rebut (antecedent 9) s'explica el sistema d'avisos que és actiu a partir del 2015 i que un d'aquests avisos per accident d'armes de foc deriva a una actuació policial concreta, els agents tenen la responsabilitat de transmetre la informació recopilada directament al Cos de Mossos d'Esquadra. Per a la informació anterior a 2015, s'invoca l'article 66.1.a) i b) del DTAIP. I pel que fa a la concreció de l'existència o no de la informació anterior a 2015 en aplicació d'una TAAD ens diuen que el CAR no en disposa i que no els hi "és possible justificar l'absència de la informació sol·licitada a través del registre d'eliminació".

En un primer ordre de coses, aquesta Comissió considera necessari valorar si la informació sol·licitada és informació de caràcter ambiental i, per tant, li és d'aplicació el que estableix la LAIMA i supletòriament l'LTAIPBG contràriament al posicionament de la DGAR.

D'acord amb l'article 5.1.a) i d) i e) de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals correspon al CAR portar a terme la vigilància, la inspecció i la col·laboració en la gestió en les matèries, entre altres, relatives als espais naturals protegits, tant terrestres com marítics; les reserves de caça i pesca i qualsevol altre espai natural amb mesures de preservació de la flora i la fauna protegides, i també la lluita contra les pràctiques furtives i els recursos forestals, cinegètics, piscícoles i marins protegits i la protecció dels animals. Així mateix, els correspon la

funció d'investigar les infraccions que es cometin en les matèries a què fa referència l'article 5.1, amb la finalitat d'esbrinar-ne l'abast, les causes i els presumptes autors" (article 6.1).

Per tant, més enllà de les actuacions dutes a terme pels cossos de seguretat que es puguin derivar arran d'un accident, la informació recavada en el marc del desenvolupament de les funcions que són pròpies del Cos d'Agents Rurals, és informació ambiental, i com a tal, els hi és d'aplicació en primer terme la LAIMA i supletòriament, l'LTAIPBG. El règim específic d'accés a la informació ambiental, entre d'altres particularitats, no disposa de la corresponent institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació i atès el caràcter supletori de l'LTAIPBG per als aspectes no regulats, ha donat lloc a la interpretació de que era d'aplicació la previsió de la reclamació substitutiva dels recursos administratius davant un organisme independent com ara la GAIP. Aquesta interpretació basada en la supletorietat de l'LTAIPBG en aquells àmbits que tinguin una normativa específica, ha comportat que la GAIP intervingui en la seva garantia (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

La dificultat afegida en el cas concret, és arribar a confirmar que el CAR disposi o no de la informació sol·licitada. Com ja hem indicat, no disposar d'eines per explotar la informació, no vol dir necessàriament no disposar de la informació i el fet que les diligències dels atestats sigui competència dels cossos de seguretat, no suposa que, en el marc de les seves funcions el CAR NO hagi recavat informació TOT I QUE l'hagi facilitat als instructors d'aquestes diligències. Aquesta Comissió considera que la DGAR no ha estat suficientment clara en els seus informes. Així mateix, convé analitzar aspectes procedimentals de la SAIP que són rellevants per a la resolució d'aquesta Reclamació.

En primer lloc, la comunicació substitutòria de la resolució que preveu l'article 34.8 LTAIPBG només és per als casos que s'estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers i s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li faciliten les dades directament. L'article 73 relatiu al procediment simplificat del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) afegeix que "aquesta comunicació ha d'incorporar, si escau, bé l'accés directe a la informació sol·licitada, o bé un enllaç al lloc o adreça on es trobi ubicada la informació, o bé informació relativa a la forma o canal pel qual pot obtenir-se la informació sol·licitada" i que "posen fi la via administrativa i, en tots els casos, inclouran la referència a la via de reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública".

Pel que a la tasca complexa d'elaboració o reelaboració invocada (article 66.1.a) i b) DTAIP) en l'informe complementari, entén aquesta Comissió que, en primer lloc, qüestiona la no disponibilitat de la informació. En segon lloc, les SAIP poden ser objecte d'inadmissió (que no ha estat el cas) si per obtenir la informació cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del

sol·licitant (article 29.1.b) LTAIPBG). Per tant, la invocació de la complexitat ja no en la comunicació substitutòria de la SAIP, ni en l'informe requerit en el marc d'aquest procediment sinó en l'informe complementari no fa més que evidenciar manca de rigorositat en l'aplicació de la LTAIPBG. Cal afegir que com ja s'ha pronunciat en diferents ocasions aquesta Comissió (vegeu per totes Resolució 938/2023, de 19 d'octubre) perquè es pugui considerar tasca complexa és necessari que es compleixen els dos condicionants: que l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles (66.1.a)); quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles (66.1.b). No oblidem que “les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre” (66.2) i que aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat (article 66.3).

No sembla que obtenir informació, **en cas de disposar-la**, del nombre d'accidents amb armes de foc en l'exercici de caça que han assistit els agents rurals en els mateixos termes que la informació facilitada i indicar si en l'accident s'han produït ferides lleus, sense determinar o mort, requereixi d'especialització o complexitat, més enllà del volum que pot suposar el fet de no tenir-la informatitzada i sigui necessària una revisió dels registres o dels expedients de forma manual; en qualsevol cas, requerirà temps. Així mateix, pel que fa a la informació relativa a la comprovació de la documentació preceptiva per a l'exercici de la caça, l'incompliment de la normativa que la regula i les distàncies de seguretat.

Dit això, tenint en compte l'interès públic manifestat per l'entitat reclamant d'aquesta informació, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació pública indicada en el paràgraf anterior. Pel cas que no disposi d'aquesta informació o de les dades sol·licitades, amb independència del suport en que pugui constar, **clarament** ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

Pel que fa als atestats, la DGAR manifesta que són les forces i cossos de seguretat competents, com el Cos de Mossos d'Esquadra, instruir els atestats en casos d'accidents amb arma de foc en lesius o letals, o en últim terme, dels mateixos òrgans judicials.

Cal recordar a la DGAR que l'article 59.2 del DTAIP, relatiu a les sol·licituds d'accés transversals dins d'una mateixa administració pública, estableix que “amb caràcter general, les sol·licituds transversals s'han de tramitar i resoldre de forma unitària, mitjançant una única

resolució”. I l'apartat 3, pel cas de l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic, concreta que s'han de tramitar i resoldre en els termes següents: “a) Si la informació sol·licitada és a disposició de forma compartida d'algun o diversos òrgans o unitats i una o diverses entitats integrants, vinculades o dependents d'un mateix departament de l'Administració de la Generalitat, la competència per tramitar la sol·licitud transversal correspon en tot cas a la unitat d'informació del departament, i la competència per resoldre-la, a l'òrgan superior jeràrquic comú als serveis o unitats que disposen de la informació sol·licitada, d'acord amb el que estableix l'article 71 d'aquest decret. b) En la resta de casos, és a dir, si la informació sol·licitada és a disposició de forma compartida de diversos òrgans o unitats administratives o diversos organismes o entitats del sector públic integrants, dependents o vinculats a diferents departaments de l'Administració de la Generalitat, la competència per tramitar la sol·licitud transversal correspon a la unitat d'informació del departament que controla o gestiona l'àrea temàtica principal de la informació objecte de la sol·licitud, i la competència per resoldre-la, a l'òrgan superior jeràrquic del servei o unitat que controla o gestiona l'àrea temàtica principal de la informació sol·licitada”. En l'actualitat, tant la DGAR com la Direcció General de Policia, i per tant, la SAIP hauria d'haver estat resolta d'acord amb el que estableix el referit article 59.

Dit això el primer que s'ha de dirimir és si els atestats policials relatius a accidents de caça són informació pública subjecte al dret d'accés a la informació pública en el marc de l'LTAIPBG. El que és clar, i així s'ha expressat la GAIP (vegeu Resolució 708/2022, de 19 d'agost), és que els atestats són informació elaborada per un subjecte obligat per l'LTAIPBG, el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya. Ara bé, quan el cos de Mossos d'Esquadra actua com a policia judicial ho fa per a una autoritat judicial amb la finalitat d'impulsar actuacions penals que, en tot cas, resten completament excloses de l'àmbit d'actuació i de decisió politicoadministrativa de la Generalitat, i reservades als òrgans judicials. La sentència 61/2020 dictada pel Jutjat Central Contenciós-Administratiu¹ segons la qual “los atestados policiales pierden la naturaleza puramente administrativa que podría tener un informe elaborado en un Ministerio, pues al formar parte de las actuaciones judiciales cuya comisión se investiga y, eventualmente se enjuicia, pasa a formar parte del expediente judicial y por ello, la autoridad competente para otorgar o no el acceso a los mismos es la judicial, por cuanto constituyen parte de la documental obrante en el procedimiento, al igual que un informe pericial, o cualquier otro documento”, no fa més que confirmar que aquesta informació, l'atestat judicial, està subjecte al règim d'accés de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LEC) i, per tant, no subjecte a l'LTAIPBG. Ara bé, si de l'actuació policial s'ha derivat només un atestat en la via administrativa aquest sí que està subjecte a l'LTAIPBG.

---

¹ Sentència dictada pel Jutjat Central Contenciós-Administratiu en el procediment ordinari núm. 116/2019, estimatòria del recurs contenciós administratiu promogut contra Resolució 308/2019 del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno.

A manca de la informació concreta respecte als atestats aquesta Comissió no pot més que desestimar parcialment el dret d'accés als atestats policials que s'hagin realitzat com a policia judicial donat que aquests no estan subjectes a l'LTAIPBG. Pel atestats que s'hagin generat únicament en via administrativa, s'estima parcialment el dret d'accés tenint en compte és responsabilitat exclusiva de l'administració responsable, és a dir el Departament d'Interior, aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics i de les dades a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència.. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

L'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les

persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent".

El Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic aprovat per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) pretén regular "un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades" i "garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades". Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que assegurï la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de

la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar” i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 d'octubre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 876/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a la Direcció General d'Agents Rurals del Departament d'Interior de que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de quatre mesos.

3. Requerir al Departament d'Interior informar la GAIP, dins del termini d'un mes, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 876/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.